

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság *Budapesten, 2010. év november hó 2. napján* megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A csalás bűntette miatt a pótmagánvádló indítványa alapján a vádlott ellen indult bűnügyben a Fővárosi Bíróság 2.B.1234/2008/11. számú ítéletét ***helybenhagyja.***

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A pótmagánvádló jogi képviselője útján 2004. július 7. napján feljelentést tett a vádlottal szemben a Btk. 319. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés c./ pontja szerint minősülő hűtlen kezelés bűntette miatt.

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Főügyészség 2005. augusztus 9. napján kelt B.3176/2004/17. számú határozatával az elrendelt nyomozást a Be. 190.§ (1) bekezdés b./ pontja alapján - mivel a nyomozás adatai alapján nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése és az eljárás folytatásától sem várható eredmény - megszüntette.

A határozat ellen a sértett jogi képviselője panaszt jelentett be, amelyet a Legfőbb Ügyészség 2005. október 5. napján kelt NF.6813/2005. számú határozatával elutasított.

A pótmagánvádló jogi képviselője útján a törvényes határidőben vádindítványt terjesztett elő, amelyet a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Főügyészség az illetékes Fővárosi Bíróságnak megküldött.

A Fővárosi Bíróság a vádindítványt befogadta, majd a 2009. szeptember 14. napján kihirdetett 2.B.1234/2008/11. számú ítéletével a vádlottat az ellene a Btk. 318. § (1), (6) bekezdés a./ pontja szerinti csalás bűntette miatt emelt vád alól felmentette, a pótmagánvádló polgári jogi igényét elutasította.

Az elsőfokú ítélet ellen a pótmagánvádló jogi képviselője útján fellebbezést jelentett be, amelyben elsődlegesen a vádlott bűnösségének a megállapítását, másodlagosan az

elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén a pótmagánvádló jogi képviselője csak a másodlagos indítványát tartotta fenn, amelyet a sértett jogainak sérelmével, a tényállás felderítetlen jellegével és téves ténybeli következtetések levonásával indokolt. Perbeszédében kiemelte, hogy a sértett azért nem tudta igazát bizonyítani, mert bizonyítási indítványait a bíróság elutasította, nem szerzett be további szakvéleményt, nem rendelte el a vádlott édesanyjának a vagyonosodási vizsgálatát, és nem hallgatta meg az ingatlan eladásnál közreműködő ügyvédek tanúként. E bizonyítások hiányában a tényállás megalapozatlan és a bizonyítékok értékelése sem logikus bírói mérlegelés eredménye, az elsőfokú ítélet helytelenül vonta le ténybeli következtetéseit. Álláspontja szerint a pótmagánvádas eljárás célja a nyomozati szakszerűtlenségek pótlása, és ha ez nem történik meg a bíróság előtt: a jogintézmény kiüresedik.

A vádlott védője az ítéltábla előtt kifejtette, hogy az ítélet alkalmas a másodfokú felülbírálatra, mivel a tényállás megalapozott, és abszolút hatályon kívül helyezők sem áll fenn. Hangsúlyozta, hogy a pótmagánvádló a hiányolt bizonyítékokat beszerezhetette volna, sőt könnyebben megtehetette volna, mint a bíróság. A pótmagánvádló gyakran tartózkodik Magyarországon és az eljárástól való távolmaradás is az ő választása volt. A pótmagánvádló által lényegesnek tartott a nyomdai átiratot is a nyomozó hatóság szerezte be. A büntető ügy a felek megromlott viszonyának eredménye. Az elsőfokú ítélet tényállása egy ponton megalapozatlan, nevezetesen a 193 ezer USD vádlotti átvételének a megállapítását illetően, de ez a felülmérlegelési tilalom miatt nem támadható. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A pótmagánvádló fellebbezése alaptalan.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és a megelőző elsőfokú eljárást a Be. 348. § szerint teljes körben felülbírált.

Felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást. A pótmagánvád befogadásának és elbírálásának előfeltételeit megvizsgálta, ennek során figyelemmel volt a többször megváltozott jogi minősítésre is. Színvonalasan, az Európai Bírósági gyakorlatot szem előtt tartva indokolta meg, hogy azonos tényállás mellett nem jelenti a vádlott jogainak sérelmét a nyomozó hatóság és a pótmagánvádló jogi képviselője által a vádlott terhére rótt bűncselekmény jogi minősítésének változtatása. Az elsőfokú bíróság nemcsak a vádlott, hanem a pótmagánvádló jogainak érvényesítését is azonosan biztosította, behatóan elemezte, és az Európai Bíróságnál előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezett a pótmagánvádló tanúként történő meghallgatásának lehetőségét, törvényességét illetően. Az alapos és a perrendi szabályok megtartásával lefolytatott bizonyítási eljárásban fel sem merült az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértés.

Továbbmenően az ítéltábla az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás megalapozottságát vizsgálta, és azt állapította meg, hogy széleskörű, lelkiismeretes és alapos bizonyítási eljárás eredményeként irathú, a szükséges körben kellően felderített

és megalapozott ítéleti tényállást állapított meg. A rendelkezésére álló bizonyítékokat értékelési és mérlegelési körébe vonva körültekintően és elemzően megvizsgálta, tevékenységéről részletesen számot adott és logikus, az ésszerű gondolkodás szabályainak megfelelő következtetések levonásával, hibamentes, a másodfokú eljárásban a felülbírálat alapjául szolgáló tényállást állapított meg.

Az irányadó tényállást a Be. 352.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján csak személyi részében egészítette ki a vádlott újabb elítélésével:

- Az Egri Városi Bíróság 2.B.941/2003/332. számú, a Heves Megyei Bíróság Bf.275/2006/26. számú, 2007. február 7. napján jogerős ítéletével a terheltet csalás bűntette miatt 8 hónap - végrehajtásában 2 évre felfüggesztett - börtönbüntetésre és 200 ezer Ft pénzmellékbüntetésre ítélte.

A Fővárosi Ítéltábla nem osztotta a pótmagánvádló perbeszédében előadott érveit, mivel az előterjesztett bizonyítás nem volt alkalmas a vádlott büntetőjogi felelősségre vonásának eléréséhez. A Fővárosi Bíróság természetesen nem vizsgálta az előtte tanúként szereplő 1. számú tanú vagyoni viszonyait, nem is tehette meg. Annak bármilyen tartalmú eredménye nem hozható olyan logikai összefüggésbe az általa befizetett tagi kölcsönökkel, amely alkalmas lett volna annak bizonyítására, hogy az csakis a pótmagánvádlótól megszerzett pénzből történhetett meg.

Nem volt jelentősége annak sem, hogy az ingatlan későbbi eladása magasabb áron is végbemehetett volna, mint a szerződésben rögzített összeg, mivel ennek a vádindítvány tárgyát képező, és a büntetőjogi felelősséget megalapozó tényálláshoz még érintőlegesen sem volt köze.

Egyébként a bizonyítási indítványokat az elsőfokú bíróság kellő és törvényes indokkal utasította el, ezt az ítéletben is rögzítette, alaposan megindokolta. Egyetértett azzal az ítéltábla, hogy a pótmagánvádló jogainak érvényre juttatása és e speciális eljárás célja azonban nem jelentheti azt, hogy a vádló által relevánsnak minősített indítványoknak kritikátlanul helyt adjon a bíróság.

Megjegyzni az ítéltábla, hogy a pótmagánvádas eljárásban a vádképviselőt a pótmagánvádló látja el, őt terheli a vád bizonyítása, az ügyész perbeli pozíciójához hasonlóan az eljárási törvényben meghatározott keretek között.

A személyi és okirati bizonyítékok támadhatatlan mérlegelésére alapított megalapozott és kellően felderített történeti tényállásból alappal vont jogkövetkeztetést a Fővárosi Bíróság, hogy nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése. Nem lehetett bizonyítani, hogy a vádlott a pótmagánvádlótól átvett összegek célját, felhasználását vagy az átvételét illetően megtévesztéssel, tévedésben tartással, fondorlattal vagy csalárdul járt volna el. A vádlott a pótmagánvádlótól átvett 243.ezer USD-t a megállapodás szerinti ingatlan megvásárlására és felújítására fordította, a pótmagánvádló által sem vitatottan. A pótmagánvádló ellentmondásos nyilatkozatai, az ajándék címén elfogadott átutalások, a pénz bankfiókba kerülésének és elutalásának megkérdőjelezhető körülményei nem voltak alkalmasak annak bizonyítására, hogy

azért mert az 1. számú Kft. könyvelésében nem jelentek meg a külföldön készpénzként gazdát cserélő összegek, ez utóbbi feltétlenül a pótmagánvádlónak a vádlott által történő megtévesztését, vagyoni haszonszerzési célzatát vagy károkozását jelenti. Nem volt bizonyíték arra sem, hogy jogtalan haszon keletkezett volna a vádlotti érdekkörben. Az elsőfokú bíróság azt is megvizsgálta, hogy a pótmagánvádló által a vádindítványban írt tényállás alkalmas-e más bűncselekmény megállapítására, és erre is kellő indokokkal alátámasztott nemleges választ adott. A másodfokú bíróság minden tekintetben osztotta az elsőfokú bíróság érveit. A felek közötti esetleges elszámolási vitát nem a büntetőjog eszközeivel kell megoldani.

A kellően bizonyított és megokolt ítélet támadása felülmérlegelést célzott, amelyre a megalapozott tényállás mellett nincs törvényes lehetőség.

A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság törvényes döntését a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az ítélet ellen a további fellebbezés lehetőségét a Be. 386.§-a kizárja.

Budapest, 2010. év november hó 2. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Dr. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró***

***Dr. Rédei Géza s.k.
bíró***

A Fővárosi Bíróság 2.B.1234/2008/11. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.304/2009/6. számú végzése folytán jogerős!

Budapest, 2010. év november hó 2. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Kiadmány hitelül:
tisztviselő***